

Kezdet

Kiadó: L&L kiadó

Részlet a könyvből:

Adatlap részletek a közösségi portálról

Név: Bencze Virág (Viri, Emo, Vaaa)

Kor: 14

Beszélt nyelv: magyar, francia

Magamról: I LUV Pete Wentz!!!

Érdeklődési kör: festés, rajzolás, manga, MySpace

Klubtagság: Pete Wentz fanok; Fall Out Boy 4ever; Emosok klubja; EmogirlZ, AFC fan, Sims, Manga es Anime RulZ, TeveClub

Név: Neményi Arnold (Nem! Mondom, NEM!)

Kor: 14

Beszélt nyelv: magyar, francia, angol

Magamról:

”Szólt a Holló: Sohamár.”

*

Mindenki!!!

Ne írogassatok mindenféle ostobaságot az üzenőfalra, mert kitörlök mindenkit!!! Virág, ez rád is vonatkozik!

Érdeklődési kör: könyvek, olvasás, filozófia, Római Jog

Klubtagság: Mindhalálíg Beatles!; In memoriam John Lennon; Einstein; Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár; Rubik-kocka

Név: Zsidák Gábor (Gábor)

Kor: 14

Beszélt nyelv: magyar, francia

Magamról: Szeretek suliba járni, osztálytársakkal lenni, biciklizni, horgászni, és van egy kutyám: Dopí.

Érdeklődési kör: modellezés, tanulás

Klubtagság: Gáborok klubja

Név: Jacques Chatelain (Zsák)

Kor: 14

Beszélt nyelv: francia, magyar

Magamról: Tanulok magyarul, mais c'est difficile. C'est la vie.

Érdeklődési kör: francia konyhakultúra

Klubtagság: Paris Je t'aime; Tour de France

Név: Szatmáry Kinga (Kinga)

Kor: 14

Beszélt nyelv: magyar, francia

Magamról:

”Egy ló lovas nélkül is ló, de a lovas ló nélkül csak egyszerű ember.”

Érdeklődési kör: lovaglás, díjugratás, olvasás,

tanulás, színpatszás, újságírás, újságotolvasás, versenyek

Klubtagság: Lovasok; Lobarátok; Minden lovas itt! klub; Díjugratók klubja

Név: Pósa Richárd (Ricsi, Richie, Rich)

Kor: 15

Beszélt nyelv: magyar, francia

Magamról:

Kinga! Ez csak neked: ”Egy deszka deszkás nélkül is deszka, de a deszkás deszka nélkül elesik.” LOL. Ennyi béna idézetet... Ez most megy?

*

Amúgy, Cortez, este deszka?

*

Neményi! Töröld inkább magad!!!

Érdeklődési kör: nem sok...

Klubtagság: Deszkások; South Park; Faith No More tribute, Bajnokok ligája RuIZ

Név: Haraszi Robert (Robi)

Kor: 14

Beszélt nyelv: magyar, francia

Magamról: Bika

Érdeklődési kör: lásd Andris

Klubtagság: WoW; WoWosok; PSP; Kockak

Név: Nagy Zsolt (Zsolti; So What?)

Kor: 14

Beszélt nyelv: magyar, francia; urdu; zulu

Magamról:

”Nem vagyok kövér, csak erős csontozatú”

Eric Cartman LoL

*

Ugyan ki keresne téged, Dave???

Érdeklődési kör: sorozatok; TV; dobolás

Klubtagság: South Park; Bajnokok ligája RuZ, II. kerületi pizzeriák

Név: Bernáth András (Andris, Andrew)

Kor: 14

Beszélt nyelv: magyar, francia

Magamról: Verelf

Érdeklődési kör: számítógépes játékok, stratégiai játékok, PSP, és WoW foreveeer!!!

Klubtagság: WoW; WoWosok; PSP 4ever

Név: Felmayer Dávid (Dave, Cyberpunk)

Kor: 14

Beszélt nyelv: magyar, francia

Magamról:

”Régen egy kicsit beképzelt voltam, de most már tökéletes vagyok.”

*

Egyébként bárkinek bármilyen kérdése van, éjjel-nappal elérhető vagyok mobilon, vagy ha fax, az otthonin, esetleg msn-en, skype-on, icq-n, stb.

*

Zsolti, ezt még visszkapod!!!!!!

Érdeklődési kör: technológia, multifunkcionális készülékek, film-szerkesztés/vágás, foci

Klubtagság: Bajnokok ligája RulZ, Milyen telefonod van?; Milyen telefont vegyek?; Micro SD kártya fanok

Név: Antai-Kelemen Ádám (Cortez)

Kor: 15

Beszélt nyelv: magyar, angol, francia, spanyol

Magamról: ...

Érdeklődési kör: akad...

Klubtagság: SKA; SkaPunk RulZ; Skate; Deszkások; Born in the USA, Bajnokok ligája RulZ

Részlet a könyvből

Szeptember 7., vasárnap

A hétvége viszonylag klasszul telt, kivéve, hogy tegnap este apu céges vacsorájára kellett menni, ahova nem elég, hogy rendesen fel kellett öltöznöm (zéró tornacipő L), de még egy csomó idétlen kérdést is feltettek nekem. Ma elkísértem anyut a meteorológiai intézetbe, és amíg ő dolgozott, én leginkább lábatlankodtam, közben pedig sor került anyu kollégáinak a kérdéseire is. Komolyan, a felnőttek totál furák! Ugyanis néhány „alibikérdés” után rögtön rátértek arra, ami igazából érdekli őket, és suttogó-titkolózó hangon érdeklődtek.

Nem, a válaszom továbbra is nem. Nincs helyes fiú a suliban, és különben is, éppen elég volt a gólyatábor elmulasztása után gyorsan beilleszkednem egy új osztályba és mielőbb megtanulni a neveket. Egyáltalán nem figyeltem fel senki különlegesre, jó, Ricsi menő meg nem kifejezetten ronda (vagyis egész helyes), de nem érdekel. Meg néhány idősebb srác, főleg a tizedik évfolyamból menőnek tűnik, de miért nem érti meg senki, hogy az a

filmekben látott, „megláttam és görcsbe rándult a gyomrom” izé engem elkerült, és azt hiszem, el is fog. Mindegy, nem értik.

Este kaptam egy e-mailt az ofótól. Kör e-mail, minden 9/b-s diáknak, amiben az ofó megint felhívta (a héten úgy ezredszerre) a figyelmet arra, hogy holnap kezdődik a „nyílt szakkörök hete”. Ez azt jelenti, hogy a sulis délutáni szakkörök egy héten keresztül meg lehet nézni, aztán mindenki eldönti, hogy melyik érdekli. Ilyenkor a szakkörök eltérnek a normális programtól, és bemutatják a kilencedikeseknek, hogy miről is van szó. Végül is ilyen kedvcsináló bemutató, ahol megpróbálják beszervezni a kilencedikeseket. Na mindegy, azért még egyszer belenéztem a szakkörlistába, de már úgyis tudom, hogy melyiket választom. Ja, és az előbb Virág írt sms-t, hogy szétunta az agyát egész hétvégén (elvált szülők gyerekeként kéthetente az apukájánál van), úgyhogy most monopolizálni fognak. Mikor írtam, hogy jó játékot, Virágtól azonnal jött egy újabb üzenet, ami röviden ennyi volt: „Mi az a Monopoly?” J

Kiolvastam Dickens Twist Olivérját: 5/5 – az egyik kedvenc könyvem.

Kérdések a sulival kapcsolatban: 5/2 – egy idő után bosszantó és felesleges.

Kérdések a suliba járó fiúkkal kapcsolatban: 5/1 – hogy másnak ez miért ilyen fontos?

Megjegyzés a magasságomra: 5/1 – elkerülhetetlen. Akárkivel találkozom, megállapítja, hogy nőttem. Ha hinnék nekik, már az NBL-ben lennék. Nem is igaz, hogy annyit nővök, csak úgy mondják. L

Hosszú-hosszú hét: 5/5 – klassz volt, de elfáradtam. Alszom.

Szeptember 8., hétfő

Reggel apunak korábban kellett elmennie, anyu miattam (hogy engem elvigyen) totál késésben volt, szóval mondtam anyunak, hogy megyek Virággal gyalog. Végül is a lejtőn állandóan kocsival megyek lefelé, gyalog pedig felfelé. Ennek nincs is értelme.

Virág a kapunkban várt (szemébe lógó hajjal, úgyhogy rossz kedve volt), és a sulis felé gyalogolva átbeszéltük a hétvégét. Ahhoz képest, hogy minden nap msn-eztünk, sok mondanivalónk volt egymásnak. Már nem tudom, mi, de a sulisig beszélgettünk. Ja, igen. Nyert monopolyban.

Hétfőn dupla angollal kezdünk, úgyhogy a suliboxomba berámolva előhalásztam az angolkönyvet és a munkafüzetet.

– Johnny Depp? Nem túl eredeti – jött egy ismerős, nem éppen kellemes hang a hátam mögül. Kinga már hétfő reggel elemében volt, és kezdte cikizni a szekrényajtóm belsejére ragasztott képeket.

– Nekem tetszik – vontam meg a vállam, remélve, hogy békén hagy. Kinga még mondott volna valamit, de aztán összehúzott szemmel végignézett a folyosón.

– Na, Cortez is megtalálta a sulit. Éppen ideje volt, nem fogom életem végéig tartogatni a jegyzeteket – sóhajtott a tettett unalommal az arcán, és becsapta a szekrényajtóját.

Elfordítottam a fejem, hogy odanézzek, és akkor... És akkor történt, hogy először megláttam Antai-Kelemen Ádámot, Cortezt. Abban a pillanatban, ahogy megláttam, görcsbe rándult a gyomrom, és úgy éreztem, muszáj lehajtanom a fejem és úgy tenni, mintha csinálnék valamit, máskülönben elárulom magam. Deszkás cipőt, farmert és bő fazonú, fehér pólót viselt, fél vállán hanyagul lógott a hátizsákja, másik kezében a gördeszkáját tartotta. Összevissza meredező haja csak látszólag állt szerteszét, egyébként gondosan megcsinálta, és pont úgy nézett ki, ahogy kell, és ahogy jól áll neki. A folyosó végén Ricsivel beszélgetett, aztán szép lassan minden osztálytársunk köré gyűlt, és hallgatták. Zavartan turkáltam a szekrényemben, csak néha néztem fel egy-egy pillanatra.

– Nézd, megjött Cortez! – jelentette be Virág.

Mintha magamtól nem vettem volna észre.

– Tényleg? – kérdeztem a vállamat vonogatva.

– Aha, ott áll! – mutatott az osztályunk alkotta csoport irányába. Még ez hiányzott, hogy Virág mutogasson! A gyomromban egyébként is verekedett a reggeli croissant és alma, és kínosan latolgattam magamban, hogy vajon melyik nyer? Hülye gondolatok.

Addig kotorásztam a szekrényemben, míg végül becsengettek. Az osztálytársaink már lementek a nyelvi előadóba, a folyosó teljesen üres volt, úgyhogy Virággal sietnünk kellett. Azt reméltem, hogy ennyivel megúsztam az érthetetlen és értelmetlen viselkedést egy időre, de ez csak rosszabb lett. Ugyanis a duplaangolon Ricsi, Zsolti és Dávid mellé Cortez is beült a leghátsó padsorba, mögénk.

– Utána megnéztem, hogy hogyan készült a klip, meg néhány interjút is, de nem értettem belőle egy szót sem – magyarázta Virág. Nekem. Jaj. Nem is figyeltem rá, azt sem tudom, miről beszélt, mert teljesen lekötött a mögöttem zajló beszélgetés. Vagyis a kezdődő beszélgetés Ricsi, Cortez és Zsolti között. Szó szerint idézem.

Cortez: Ez ki?

Ricsi: Ki?

Cortez: Virág mellett.

Ricsi: Zsák. (Zsák Jacques beceneve lett, mindenki így hívja. Szegény.)

Cortez: Nem ő, a másik oldalán!

Ricsi: Ja! Osztálytárs. Regina.

Zsolti: Renáta.

Ricsi: Mindegy.

Cortez: Miért nem volt gólyatáborban?

Ricsi: Mit tudom én, biztos tanult.

Cortez: Stréber?

Ricsi és Zsolti: Totál...

Na, kösz. Szóval már mindenkinek megvan rólam a véleménye. A fenébe. Először is, mi az, hogy Regina? Az ki? Másodszor, senki nem kérdezte meg, hogy miért nem voltam a táborban, és lehet, hogy mindenki azt gondolja, hogy tanultam. Harmadszor meg. Nem vagyok stréber. Jó lett volna ezeket egyébként elmondani, de nem volt hozzá bátorságom.

Mr. O'Realy pár perces késéssel jött órára, és amíg a tanári asztalon rámolt, az egész osztály beszélgetett.

– Hé, Neményi! – hajolt előre Dávid, és megbökte a mellettem ülő Arnoldot. Ő épphogy össze-csukta a kezében tartott magazint, és felvont szemöldökkel fordult hátra. – Ma már lesz kedved fordítani nekünk az angolt, vagy megint Zsák fog szerencsétlenkedni? – folytatta Dávid.

Arnold újra kinyitotta az újságot, és olvasás közben válaszolt.

– Nincs kedvem fordítani. Olvasok.

– Kösz, miattad megint nem értünk majd semmit – szólt közbe Zsolti. – Milyen újság ez? – tette hozzá kicsit felállva, hogy átlásson Arnold válla fölött.

– IPM. A gondolkodó ember lapja. Neked nem ajánlom – vágta rá lazán Arnold, és olvasott tovább.

Mosolyogva figyeltem a beszélgetésüket, hol Arnoldra nézve, hol pedig hátrafordulva Zsoltihoz. És akkor véletlenül összetalálkoztam a tekintetem Cortezével. Mivel gyomorgörcsöt kaptam, azonnal visszafordultam, és az asztal alatt összekulcsolt kezemet vizslattam, mintha olyan érdekes lenne. Összenéztünk. Ez ezer százalék. Jaj. Természetesen ezek után az angolóra valahogy nem kötött le. Pedig a fejhallgatóban ismétlődő hang egyre agresszívebben kényszerített rá, hogy ismételjem meg a mondatot. Rajtam kívül mindenki a feladatra koncentrált, láttam, ahogyan körülöttem tátognak az osztálytársaim, Mr. O'Realy pedig az asztala mellett bólogatva figyel. Én azonban egészen máshol jártam.